

عنوان مقاله:

حاکم در اصول فقه و اصل چهارم قانون اساسی

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم انسانی اسلامی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

رضا رشیدی - کارشناسی ارشد معارف اسلامی و حقوق عمومی دانشگاه امام صادق(ع) نویسنده مسئول

علی اصغر فرج پوراصل مرندی - کارشناسی ارشد معارف اسلامی و حقوق عمومی دانشگاه امام صادق(ع)

خلاصه مقاله:

اصل چهارم قانون اساسی یکی از اصول فرادستوری است که بر همه قوانین و مقررات نظام جمهوری اسلامی ایران حاکم است. با توجه به رویکردهای غالب در تفسیر اصول قانون اساسی و کلمات و عبارات اصل چهارم میتوان به این نتیجه مهم دست یافت که واژه «حاکم» در این اصل به معنای «حکومت» مصطلح در اصول فقه باز می گردد، به این معنا که یکی از دو دلیل در موضوع دلیل دیگر یا در محمول آن به نحو توسعه یا تضییق، تصرف کند. با در نظر گرفتن این معنا، همه اصول قانون اساسی و همچنین سایر قوانین و مقررات با توجه به این اصل تفسیر و معنا می شوند. به عبارت دیگر این اصل ناظر بر سایر اصول قانون اساسی و قوانین و مقررات دیگر است و لذا هر جا در دایره شمول اصلی از اصول قانون اساسی یا قانون و مقرر ای ابهام یا تردیدی وجود داشت، لازم نیست به دنبال مخصص یا قیدی برای آن بود، بلکه می توان با مراجعه به اصل چهارم، دایره شمول آن را توسعه یا تضییق داد

کلمات کلیدی:

حکومت لفظیه، اصل چهارم، موازین اسلامی، اصول قانون اساسی، اصل اطلاق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/429465>

